

ET ORD FRA JERUSALEM

DEN INTERNATIONALE KRISTNE AMBASSADE JERUSALEM, DANSKE AFDELING

JUNI
NR. 3 · 2025

EN RETFÆRDIG REST FRA HVER NATION!

Zakarias 8:23

NICK DAVID HANSEN
NATIONAL LEADER AF ICEJ'S
DANSKE AFDELING

Kære støttepartner

Når vi ser tilbage på det seneste halvandet år i Israel, tegner der sig et billede af en nation i sorg – og i kamp. På gader og marker, i hjem og skoler, i fællesskaber langs grænsen såvel som i hjertet af Jerusalem, mærkes sårene efter den 7. oktober '23 stadig tydeligt. Mange er stadig evakueret. Alt for mange har mistet. Og for næsten alle er livet totalt forandret.

Men midt i mørket vokser der noget nyt frem.

I Kfar Aza bliver en nedbrændt børnehave til et traumecenter. I Be'eri genopbygges ungdomshuset. I Ein HaShlosa breder håb sig, mens børnene langsomt vover sig ud efter mørkets frembrud igen – fordi nye gadelygter lyser stjerne op. Og i Haifa får Holocaust-overlevende en ny værdighed gennem en simpel frisørstol og et varmt fællesskab.

Det er små tegn. Men de fortæller om en stor Gud.

Vi ser i dag, hvordan troende fra mange nationer – "ti fra hver folk" – rækker hånden ud. De bygger, donerer, beder og rejser til Israel med hænder, der vil tjene. Ligesom Zakarias så det, samler Gud en "retfærdig rest", som søger hans nærhed i Jerusalem og bringer trøst til hans folk.

ICEJ har aldrig før haft så mange hjælpeprojekter kørende på én gang. Men det er ikke blot mængden, der er afgørende. Det er ånden, hvori det sker: En ånd af trøst, af vilje til genopbygning, og af tro på, at Gud igen vil lade sit navn bo i Zion.

Jeg vil opfordre dig til at være en del af dette. Vær med i forbøn. Vær med på rejsen til Løvhyttefesten. Vær med til at sende et enkelt, men kraftfuldt budskab til Israel:

"I ER IKKE ALENE."

Sikre dig dette
specialhæfte gratis
allerede i dag –
gerne også i større antal
til videreformidling.
20 93 40 49, icej@icej.dk

ICEJ's formålserklæring:

- ✧ At vise omsorg for det jødiske folk og især for staten Israel ved at sætte fokus på Ordet i Esajas 40,1: "Trøst mit folk, trøst det, siger jeres Gud".
- ✧ At opmuntre kristne til bøn for Jerusalem og landet Israel.
- ✧ At være et center, hvor kristne fra hele verden kan blive orienteret om, hvad der finder sted i landet Israel og blandt det jødiske folk med det formål at skabe den rette holdning til Israel.
- ✧ At stimulere kristne ledere, kirker og organisationer til effektiv indflydelse i deres lande på vegne af det jødiske folk.
- ✧ At påbegynde eller hjælpe med projekter i Israel, omfattende økonomisk indsats for trivsel blandt alle, som lever i Israel, uanset race, baggrund eller religion.
- ✧ At øve forsonende indflydelse mellem arabere og jøder.

■ Udgivet af:
Den Internationale Kristne Ambassade, Jerusalem. - Dansk afd.:
c/o Evangeliekirken Worsaaesvej 5, 1972 Frederiksberg C
www.icej.dk · icej@icej.dk

■ Telefoni:
Onsdag kl. 8-15 på tlf. 20 93 40 49

■ Komité i Danmark:
National leder: Nick David Hansen
Formand: Mojmir Kallus
Kasserer: Finn Vestergaard
Medlemmer: Ulrik Jessen Sørensen, Jacob Daniel Leinum

Bank:
■ Danske Bank: 1551 1621300.
MobilePay: 866145

Revision: Øernes Revision · Næstvedvej 2 · 4760 Vordingborg

Bladet:
■ Redaktion (ansv. over for presse-loven):
Nick David Hansen.
Layout: Tomas Larsen.
Tryk: Øko-Tryk - ISSN 0904 - 1532
Bladet udkommer 6 gange årligt

Hovedkontorets adresse:
■ International Christian Embassy, Jerusalem.
P.O. Box 1192
Jerusalem 91010, Israel
Tlf: +972 2 539 9700
www.icej.org.il · icej@icej.org.il

Et ord fra Jerusalem udgives 6 gange om året til ICEJ's medlemmer, støttepartnere og forbedere. Bladet er gratis, men arbejdet drives ved frivillige gaver, som kan indsendes på girokortet.

JÜRGEN BÜHLER
PRÆSIDENT FOR ICEJ

Kære venner

Igen i år har april måned taget os på den årlige rutsjebanetur af minder og følelser. På Yom HaShoah mindedes vi de seks millioner jøder, der blev brutalt myrdet i Holocaust. Hele nationen gik i stå og ærede mindet om de utallige ofre for denne endnu ubegribelige grusomhed. Blot en uge senere ringede sirenerne igen, da hele Israel stod stille på Yom HaZikaron for at mindes de næsten 25.000 faldne soldater, der siden 1948 har givet deres liv for at forsvare nationen.

I år mærkede vi en særlig tyngde, da over 1.700 israelske soldater og civile er døde på dagen for - og siden terrorinvasionen fra Gaza den 7. oktober. I dag er der næppe en israeler, der ikke har nogen i deres nærmeste familie eller nære vennekreds, der er blevet dræbt inden for de sidste 18 måneder. Ifølge officielle skøn er en tredjedel af alle israelere traumatiserede.

Men på Yom Ha'atzmaut, Israels uafhængighedsdag, oplevede vi så en nation bevæge sig fra sorg til dans, idet Israel fejrede sit 77-års jubilæum. Stemningen blev selvfølgelig dæmpet, men på Herzl bjerget blev Israels helte, der har gjort en forskel for nationen, fejret.

Under alt dette lyttede vi til Israels premierminister, Benjamin Netanyahu, der fortsat bestræber sig på at mobilisere folket, eftersom de stadig står over for fjender på mange fronter, herunder Gaza, Judæa og Samaria, Libanon, Syrien, Yemen, Irak og Iran.

Midt i alt dette, nu som aldrig før, udfører ICEJ sin mission ved at stå sammen med Israel i vanskelige tider. Det være sig på vores særlige hjem for Holocaust-overlevende

de i Haifa, hvor dusinvis af dyrebare jødiske overlevende fra Shoah får daglig trøst og omsorg på deres sidste dage, i Ben Gurion Lufthavn, hvor vi fortsætter med at byde jødiske immigranter velkommen hjem til Israel; eller vores genopbygningsindsats i de voldsramte israelske samfund langs Gaza-grænsen.

Vores budskab til Israel er enkelt: "Se jeres Gud!" (Esajas 40:9) De sidste to år har været fyldt med tragedier, men også mirakler. Mirakler, som mange soldater beretter om. Mirakler, som folk på gaden har oplevet. Og endda mirakler, som de befriede gidsler bringer tilbage fra Hamas' mørke fangehuller. Gud kan ses i arbejde i Israel på måder som aldrig før.

I disse unikke tider vil jeg gerne invitere jer igen til vores særlige solidaritetsmarkering ved Løvhyttefesten 2025 den 6.-13. oktober. Lad os vise Israel vores kærlighed og støtte, når mindst ti retfærdige kristne fra alle nationer, fra alle sprog og fra alle byer drager op til Jerusalem for at søge Herren i Sukkot. Vi ser frem til at byde dig og din gruppe på ti fra din nation velkommen til denne profetiske fest!

Mange velsignelser og tak for at stå så trofast sammen med os.

Jürgen Bühler

Bladet udbringes af Dansk Avis Omdeling A/S som dao PP post - det vil sige som et almindeligt brev. Hvis du ikke modtager bladet, vil vi gerne høre fra dig, så vi kan undersøge sagen!

Husk at meddele hvis du skifter adresse.

Der er en desuden en formular på hjemmesiden hvor du kan tilmelde, ændre eller afmelde bladet.

Er det ikke muligt at benytte formularen så send venligst en email til office@icej.dk med informationerne.

1700 år efter Nicaea

Et særligt kald til 100 dages bøn og faste for at hele bruddet mellem kirken og det jødiske folk

AF DR. JÜRGEN BÜHLER, ICEJ PRÆSIDENT

Rådet i Nicaea i 325 e.Kr. mødes for at drøfte kristendommen. (AI-genereret illustration)

I år fejrer mange kirker rundt om i verden 1700 året for det skelsættende koncil i Nikæa i 325 e.Kr. Ifølge kirkehistorikeren Philip Schaff var Nikæa – næst efter det apostolske råd i Jerusalem i Apostlenes Gerninger, kapitel 15 – »det vigtigste og mest berømte af alle kristenhedens konciler.« (1)

Nikæa konciliet var kun det andet globale råd siden de oprindelige apostles dage. I Apostlenes Gerninger 15 læser vi om det allerførste kirkeråd, der diskuterede, hvordan man skulle håndtere det nye fænomen, hvor ikke-jøder tilsluttede sig en overvejende jødisk kirke. Ved denne samling i Jerusalem havde de første apostle åbnet døren på vid gab for ikke-jødiske troende til at slutte sig til Kirken.

Nikæa påvirkede Kirken på en lignende kraftfuld måde. Men i modsætning til konciliet i Jerusalem begyndte Kirkens døre i Nikæa at blive lukket for det jødiske folk. Navlestrengen blev klippet over mellem Kirken og Israel. Selv om Israel var nationen og folket, der havde født Kirken, blev døren derved åbnet for voksende anti-jødiske tendenser blandt ikke-jødiske kristne i de følgende århundreder.

For at gøre det klart, var denne udvikling hverken planlagt eller tilsigtet, da rådet først blev indkaldt. Men det, der fik Nikæa til at ende med et meget anderledes resultat end begyndelsen, var ikke inspireret af åndelige ledere som i Apostlenes Gerninger 15, men af den romerske kejser selv.

Kejser Konstantin, der regerede fra 306 til 337 e.Kr., var en ny konvertit til kristendommen.

Dette bragte en enorm følelse af lettelse for den tidlige kirke, der netop havde gennemlevet en af de værste bølger af forfølgelse få år tidligere under kejser Diocletian. Konstantin lettede ikke blot Kirkens frygt, men besluttede at gøre sin nyfundne tro til den mest officielle religion i Romerriget.

Men Konstantin fandt hurtigt ud af, at de kristne ikke var en forenet, harmonisk gruppe af mennesker. Der var mange fraktioner og forskelligrettede teologiske synspunkter over hele imperiet. En af de største udfordringer var den store mangfoldighed af syn på personen Jesus Kristus. Var han helt guddommelig eller blot et menneske?

En af de største udfordrere til Kristi guddommelige natur var Arius, en præst fra Alexandria. Han lærte, at Kristus var et skabt væsen, ikke var fuldt ud guddommeligt og ikke delte den samme substans som Gud. Mens han blev ekskommunikeret fra kirken, spredte hans lære sig gennem mange kirker,

Navlestrengen blev klippet over mellem Kirken og Israel. Selv om Israel var nationen og folket, der havde født Kirken

hovedsageligt i øst, og forårsagede betydelig splittelse, der senere blev omtalt som den

arianske kontrovers. Også andre vigtige spørgsmål opstod, som fx om frafaldne, der havde kompromitteret deres tro i en tid med forfølgelse, skulle bydes velkommen tilbage i Kirken.

En sag, der imidlertid foruroligede Konstantin, var manglen på en fælles helligdagskalender for Kirken. (2) Indtil da eksisterede der mange forskellige traditioner om, hvornår Kristi død og opstandelse skulle fejres, og for at sikre, at kristendommen ville tjene hele imperiet, ønskede han at etablere en fælles kalender. Indtil da fejrede de fleste kirker stadig påske i forbindelse med den jødiske påskefest. Mange kirker fejrede det den første søndag efter den 14. dag i den hebraiske måned Nisan, i overensstemmelse med den bibelske fest for førstegrøden under Pesach (3 Mosebog 23:11). Andre fikserede det på selve den 14. nisan, og de blev kendt som Quartodecimans (latin for 14). Atter andre insisterede på, at enhver søndag i Nisan kunne godtages. Så var der dem, der adskilte påsken helt fra den bibelske kalender og placerede den første søndag efter forårsjævndøgn. For en ny statsreligion fandt Konstantin dette alt for forvirrende.

For at løse disse spørgsmål indkaldte Konstantin til et globalt råd i Nikæa (i dag kendt som Iznik, syd for Istanbul, Tyrkiet), hvor han ønskede disse sager afgjort én gang for alle. Efter måneders overvejelser blev Jesu guddommelige natur bekræftet i det, der blev kendt som den nikæiske trosbekendelse. Denne doktrinære udtalelse om den treenige Guddom tjener stadig som den centrale trosbekendelse

for de fleste kirker rundt om i verden i dag, og således blev den en vigtig samlende kilde for den kristne tro i løbet af de sidste 1700 år. Dette vigtige resultat af Nikæa bør ikke undervurderes! Desuden blev de troende, der gemte sig for forfølgelse, budt velkommen tilbage i Kirken. Endelig kæmpede Nikæas Råd også med manglen på en fælles kirkekalender.

Alt dette var selvfølgelig ikke en hurtig og nem proces. Det tog tæt på 300 biskopper fra den 20. maj til den 24. august at afgøre disse spørgsmål, og de sidste uger var tilbage til at bestemme en aftalt dato for påsken. Denne dato blev endelig bestemt ud fra principperne om, at påsken altid skulle være på en søndag, den skulle ikke fejres to gange på et år, den skulle følge forårsjævndøgn, og den skulle aldrig fejres på samme tid som den jødiske påskefest. (3)

Da koncilet var overstået, blev de afsluttende breve sendt fra kejseren selv til kirker rundt om i verden. Men hans opsummering afslørede, at det største problem for Konstantin muligvis ikke bare var at nå en fast dato for påsken, men det faktum, at kristne var afhængige af jødisk input for at fejre den vigtigste kristne højtid.

Konstantin skrev til kirkerne: "Det blev erklæret for særlig uværdigt for denne, den helligste af alle højtider, at følge jødernes skik [beregning], de, som havde tilsmudset deres hænder med de mest frygtelige forbrydelser, og hvis sind var forblindet." I samme brev kaldte han det en pligt for Kirken "at adskille os fra jødernes afskyelige selskab" og "ikke at have noget til fælles med vor Herres mordere". (4)

Mens trosbekendelsen og de tyve kanoner, der udsprang fra Nikæa, var fri for anti-jødisk

Indtil da fejrede de fleste kirker stadig påske i forbindelse med den jødiske påskefest.

retorik, indeholdt de officielle breve fra kejser Konstantin en kritisk og nedladende holdning til jøderne. Nikæa blev derefter guldfoen for fremtidige konciler og bestemte tonen for de kommende århundreder. Blot et par årtier efter Nikæa langede en af de mest ærede kirkefædre, Chrysostomos af Alexandria, ud efter jøderne ved at sammenligne dem med dyr "der er egnede til slagting" og tilføjede, at ved at dræbe Jesus har de "ingen chance for forsoning, undskyldning eller forsvar." (5)

PAULUS' LÆRE OM ISRAEL

Dette er endnu mere forbløffende, når vi tænker på, at apostlen Paulus ikke kunne have været mere klar i sin lære om Israels unikke, varige kaldelse, hvem »barnekårene, herligheden, pagterne, lovgivningen, tjenesten for Gud og løfterne vedrører; af hvem fædrene er, og fra hvem Kristus efter kødet kom, som er over alle, den evigt højlovede Gud." (Romerne 9:4-5) Paulus anerkendte, at selvom de fleste jøder havde undladt at acceptere Yeshua som deres Messias, forbliver de ikke desto mindre "elsket for fædrenes skyld" (Romerne 11:28). Paulus så deres afvisning af Jesus som kun en midlertidig tilstand, som de hebraiske profeter forudsagde (for eksempel Esajas 6). Men han troede også, at tiden til sidst ville komme, hvor "hele Israel vil blive frelst" (Romerne 11:26).

Han formanede således ikke-jødiske troende til ikke at være arrogante over for jøderne (Romerne 11:18) og til at overveje deres egen oprindelse, da de var "uden forbindelse med Kristus, udelukkede fra borgerret i Israel og fremmede for forjættelsens pagter, uden håb og uden Gud i verden" (Ef 2:12). Men nu er de af nåde blevet bragt nær og har del i Guds løfter til Israel.

Dette var ikke kun teologi; det havde meget praktiske konsekvenser for Kirken. Til menigheden i Korinth skrev Paulus, at der hver

uge skulle sættes noget til side som et offer til de hellige i Jerusalem (se 1 Kor 16:1-4; også

2 Kor 9:5). Uanset hvor Paulus kom, sørgede han for at nye menigheder blev instrueret i at støtte de jødiske troende i Jerusalem. Grunden til det var ligetil: "For hvis hedningerne er kommet for at få del i deres

(jødernes) åndelige velsignelser, bør de også tjene dem i materielle velsignelser." (Romerne 15:27)

Paulus advarede også ikke-jødiske troende i kirken i Rom mod at blive arrogante over for jøderne (Romerne 11:20), mens Johannes' tredje brev indikerer, at jødiske troende ikke længere blev budt velkommen i visse kirker.

HELLIGDAGSÆNDRINGER

Indtil koncilet i Nikæa i 325 e.Kr. var kirkerne splittede mht. påskefejring, og søndag blev aldrig betragtet som en hellig dag. Mens de fleste kirker stadig stolede på Anden Mosebog med hensyn til, hvordan påsken skulle fejres, var enhver forbindelse til den bibelske beretning om påsken efter Nikæa forbudt.

For sit imperium krævede

Konstantin en forenet kristen kalender, som ikke havde

noget at gøre med jødisk tradition, mens han totalt ignorerede de mange paralleller fra Jesu Kristi sidste dage til den bibelske påskefest, og at Paulus omtalte Jesus som vores påskelam (1. Korintherbrev 5:7). Alt dette blev ignoreret.

På samme måde blev der indført en ny ugentlig helligdag – søndag. Indtil da blev søndag slet ikke fejret som en hellig dag, bortset fra nogle kristne, der holdt en tid med bønner og skriftlæsninger søndag morgen, før de gik på arbejde, idet de huskede, at Herren opstod på den første dag i ugen. Men Konstantins mål var at adskille Kirken fuldstændigt fra alle jødiske skikke. Så for at forhindre kristne i at overholde sabbaten, opfandt han den nye helligdag, søndag. En række kristne havde svært ved at blive enige. Men den efterfølgende synode i Laodikea afgjorde sagen. Kristne, der stadig holdt den jødiske sabbat, blev betragtet som "judaister".

EN HOLDNINGSÆNDRING

Endvidere blev Paulus' spørgsmål, "hvilken fordel har jøden" ikke længere besvaret "meget på alle måder", men med en modsat afvisningsånd. I stedet for at jøderne blev "elsket for fædrenes skyld" (Romerne 11:28), var de nu "Kristi mordere". I forskellige rådsprotokoller omfattede listen over de fordømte "kættere, hedninger og jøder". (6) Efter Nikæa bad

biskopperne jødiske konvertitter om at opgive deres jødiske navne og adoptere kristne. (7) I Paulus' verden var det hedninger, der var uden Gud og uden håb (Efeserne 2:12), men nu gjaldt dette for jøderne – en doktrin, der gik imod Det Nye Testamentes tankegang.

REGLER FOR ENGAGEMENT

Alt dette førte til strenge love, som forbød enhver positiv kontakt med jøder. Nikæa og efterfølgende kirkeråd lærte at kristne ikke skulle have noget at gøre med jøder. Ledere, der besøgte og bad i synagoger, skulle fjernes fra embedet, og almindelige kristne, der gjorde det, skulle "afsættes". (8) Synoden i Trullo forbød enhver deltagelse i deres fester, og de kristne måtte heller ikke tage deres usyrede brød i påsken. Du kunne ikke engang tillade en

“For hvis hedningerne er kommet for at få del i deres (jødernes) åndelige velsignelser, bør de også tjene dem i materielle velsignelser.”

- ROMERNE 15:27 -

jødisk læge at behandle din sygdom, bestemte en synode. At fejre jødiske fester og holde sabbaten var ifølge biskopperne som at "håne Kristus". (9)

NIKÆAS INDVIRKNING PÅ KIRKEN HISTORIE

Denne helt nye tilgang til foragt for jøderne skabte ikke kun en kløft mellem Kirken og det jødiske folk, men den satte også Kirken på en vej, der til sidst førte til grusomhederne i korstogene, hvor drab på jøder blev anset for at behage Gud. Det banede senere vejen for de mange inkvisitioner, fordrivelser, pogromer og til sidst Holocaust, hvor Hitler kunne citere den tyske reformator Luther for at retfærdiggøre sit had til jøderne.

ET SÆRLIGT KALD TIL BØN

Det der var så tragisk ved Nikæa er, at det kun var det andet universelle koncil i Kirken. Mens den jødisk ledede kirke i Apostlenes Gerninger 15 gik ud over deres traditioner

ved at byde hedningetroende velkommen og favne ikke-jøder, afviste den ikke-jødiske kirke efter Nikæa skamløst jøderne fra alt kirkeliv og begyndte at give næring til kristen antisemitisme i de kommende generationer.

I dag, 1700 år efter Nikæa, føler vi et behov for at invitere troende fra hele verden til at slutte sig til os i bøn og faste for denne tragiske historie. For det første ønsker vi at takke Gud for alle de gode resultater og velsignelser, der kom ud af Nikæa, og som beskyttede Kirken mod mange alvorlige fejltagelser. Nikæa fødte en inspireret, forenende trosbekendelse, der stadig er en stor velsignelse den dag i dag.

At fejre jødiske fester og holde sabbatten var ifølge biskopperne som at "håne Kristus".

Men vi vil også bede om din tilslutning i de 100 dage fra den 18. maj til den 24. august (omtrent årsdagen for Nikæas koncil) til bøn og faste angående den uheldige skade på jødisk-kristne relationer, der udsprang fra Nikæa. Selvfølgelig ville du ikke blive bedt om at faste hele tiden, men blot om at vælge bestemte dage og tidspunkter, hvor du kan faste og bede om disse ting.

Vi planlægger også at afsætte en dag hver uge på ICEJ's daglige globale bønnesamling online til at bede ind i de forskellige resultater af Nikæa-konciliet – både positive og negative. Må denne bønneindsats bringe vækkelse i vores kirker, såvel som omvendelse, erindring, forsoning og genoprettelse.

OMVENDELSE

Ligesom Daniel ønsker vi at omvende os fra vore fædres synder. Vi ønsker at bede om tilgivelse for at Kirken har svigtet og syndet mod de selvsamme mennesker, der gav os Messias og Guds Ord.

ERINDRING

Hver uge vil vi bruge tid på at lære mere om Nikæa, for at forstå og huske den tid, hvor meget gik godt, men også galt med hensyn til det jødiske folk.

FORSONING

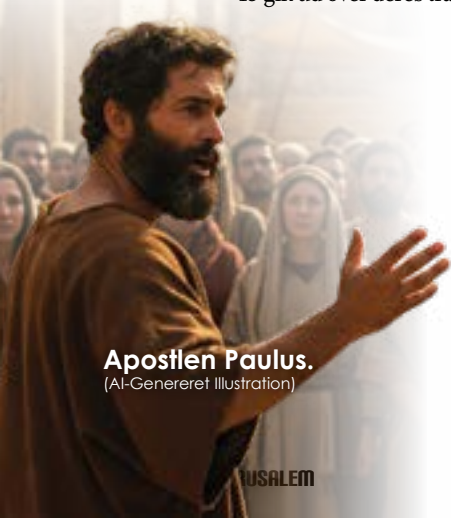
Vi beder om, at Gud vil fortsætte med at virke forsoning mellem kristne og jøder, som det er sket gennem de sidste 100 år, og øget kristen støtte til Israels tilbagevenden.

GENOPRETTELSE

Vi beder om, at vor Gud, ifølge Malakias 4:6, vil vende fædrenes hjerter (det jødiske folk) til børnene (den hedenske kirke) og børnenes hjerter (den hedenske kirke) til fædrene (det jødiske folk).

NOTER:

- Schaff, P., & Schaff, D. S. (1910). *History of the Christian church* (Vol. 3, p. 630). Charles Scribner's Sons.
- Encyclopedia of Ancient Christianity, Intervarsity Press
- Hefele, C. J. (1871). *A History of the Councils of the Church* (W. R. Clark, Trans.; Vol. 1, p. 325). T&T Clark.
- Schaff, P., & Wace, H., eds. (1900). On the Keeping of Easter. In H. R. Percival (Trans.), *The Seven Ecumenical Councils* (Vol. 14, p. 54). Charles Scribner's Sons.
- Chrysostom, John. *Eight Homilies Against the Jews* (p. 93). (Function). Kindle Edition.
- Schaff, P., & Wace, H., eds. (1900). The XXX Canons of the Holy and Fourth Synods, of Chalcedon. In H. R. Percival (Trans.), *The Seven Ecumenical Councils* (Vol. 14, p. 278). Charles Scribner's Sons.
- Percival, H. R. (1900). The Canons of the 318 Holy Fathers Assembled in the City of Nice, in Bithynia. In P. Schaff & H. Wace (Eds.), *The Seven Ecumenical Councils* (Vol. 14, p. 32+504). Charles Scribner's Sons.
- Schaff, P., & Wace, H., eds. (1900). The Apostolical Canons. In H. R. Percival (Trans.), *The Seven Ecumenical Councils* (Vol. 14, p. 598). Charles Scribner's Sons.
- Schaff, P., & Wace, H., eds. (1900). The Canons of the Council in Trullo. In H. R. Percival (Trans.), *The Seven Ecumenical Councils* (Vol. 14, p. 370). Charles Scribner's Sons.

Apostlen Paulus.
(AI-Genereret Illustration)

Korstogene.
(AI-Genereret Illustration)

HANDS-ON TOUR

FINDER 'MISSION' I AT HJÆLPE ISRAEL UNDER KRIG

AF NATIVIA SAMUELSEN

Den Internationale Kristne Ambassade i Jerusalem var for nylig vært for en gruppe kristne frivillige til endnu en Hands-on Tour til Israel i krigstid, hvor deltagere fra hele verden engagerede sig i hjælpeprojekter for at vise deres kærlighed til den krigshærgede jødiske stat.

Mens antisemitismen stiger, og Israel forbliver låst fast i en anspændt konflikt med Hamas i Gaza, fornemmer mange kristne et tydeligt kald til at komme og gøre en forskel. For dem, der kom med denne gruppe, var oplevelsen forvandlende.

Hands-on Tour høster appelsiner på Kibbutz Be'eri.

På dag ét besøgte de frivillige et nyt landbrugsgymnasium i Sde Nitzan nær Gaza, hvor ICEJ er ved at bygge et drivhusklasseværelse til israelske elever. Asaf, drivkraften bag den avancerede landbrugsskole, fortalte, hvordan det er blevet hans måde at læges på efter massakrerne den 7. oktober ved at bringe liv og håb tilbage til Syden, når unge israelere forbinder sig med landet.

Vi smøgede ærmerne op og sluttede os til teenagerne for at forberede mangotræer til høst. Mens vi arbejdede sammen, gav Asafs ord genlyd i vores sind: "Den bedste reaktion på det, der skete, er at arbejde og finde sit kald. Fra krise til mission." Efterhånden som turen fortsatte, fungerede udtrykket "fra krise til mission" som vores egen drivkraft. Vi besøgte derefter et ældrecenter i Eshkol-regionen, der grænser op til Gaza. Deres historier om modstandsdygtighed og overlevelse den 7. oktober var stærke og inspirerende. De delte deres minder om den dag og viste deres kunstværker, der fangede oplevelsen. Det var et privilegium at omfavne dem, mærke deres smerte og beundre deres vilje til at fortsætte.

Dette omfattede mødet med Bella, en Holocaust-overlevende, der mistede sit barnebarn Yotam – et gidsel, der undslap sine fangevogtere, men

blev tragisk dræbt. "Vores budskab er, at du skal fortælle vores historie, uanset hvor du går, især til den yngre generation i dit land," delte hun. "Mange tak fordi I kom."

Vi tilbragte også tid på logistikcentret Leket, hvor vi hjalp med at sortere 3,4 ton klementiner til familier i nød.

En anden dag sorterede vi mad, tøj og Purim-gaver til familier, der var ramt af krisen. "I er ikke klar over, hvor mange familier I har hjulpet i dag, som ikke har råd til disse ting," sagde vores vært.

På Kibbutz Be'eri, et hårdt ramt lokalsamfund nær Gaza, plukkede vi også 16 ton appelsiner sammen med israelske frivillige fra Bank Leumi. Vi kunne se de håndgribelige resultater af vores arbejde overalt, hvor vi kom, og for hver dag blev vores tilknytning til Israel stærkere.

Et højdepunkt var mødet med Jürgen Bühler, ICEJ's præsident, som sagde: "Jeres tilstedeværelse efterlader et fodaftryk i Israel. Tag en god rapport med tilbage til jeres hjemlande om, hvad I oplevede i Israel." Da vi rejste mod nord, mødte vi også nogle utrolige unge arabiske studerende, der er en del af et højteknologisk program sponsoreret af ICEJ. Maram, programmets administrerende direktør, forklarede: "Vi forbinder arabiske studerende med arbejdsmarkedet gennem mentorskab, jobsøgning og virksomhedsbesøg. Efter begivenhederne den 7. oktober udvidede programmets fokus sig til at genopbygge tilliden mellem arabiske og jødiske studerende i disse svære tider."

Vi hørte også førstehånds fra de arabiske studerende om programmets indvirkning på deres liv. "Det gav mig værktøjerne til at komme ind på arbejdsmarkedet," sagde Ibrahim, der er nyuddannet. "Jeg er nu medejer af en nystartet virksomhed i Tel Aviv... Vi ønsker fred og tolerance, at mødes med mennesker og tale med dem, og sammen søge efter sand fred."

Da turen sluttede, mindedes Stephan fra Tyskland de varme samtaler med de lokale i Be'eri, mens Shawn, en hjemvendt frivillig fra USA, opsummerede det med ét ord: "Givende!" Han understregede især glæden ved at være et lys for Israels folk. Endelig opfordrede Grace fra Singapore alle til at søge sandheden ud over de forudindtagne medier og fortsætte med at bede for Israel.

Alle var enige om, at det, som gjorde størst indtryk på turen, var de mennesker, de mødte – og hver især efterlod de et varigt præg.

For dem, der er interesserede i at komme som frivillige i Israel, vil den nye ICEJ Hands-on Tour være i november. Få mere at vide på: www.icej.dk/rejser

I mellemtiden opfordres du til at støtte vores igangværende hjælpeprojekter i Israel.

Donér i dag på: icej.dk/doner

GUD SØGER EN "RETFÆRDIG REST" FRA ENHVER NATION

AF DAVID R. PARSONS, ICEJ SENIOR VICE PRÆSIDENT & TALSMAND

Dette års festtema, "Ti fra hver nation", kommer fra Zakarias' profetiske visioner. Han havde fået tildelt en vanskelig opgave. Den persiske kejser Kyros var død, og med ham udløb det kongelige dekret, der tillod jøderne at genopbygge deres tempel i Jerusalem, såvel som hans finansiering. De lokale samaritanere var også imod arbejdet. Endelig havde mange af de gamle hebræere set eller hørt om Salomons tempels herlighed og fastholdt, at dette hus langt fra var så pragtfuldt.

Men de hebræiske profeter havde en anden opfattelse. Haggaj erklærede: "Dette sidste tempels herlighed bliver større end det første." (Haggaj 2:9) Zakarias forkyndte også: "Zerubbabels hænder har lagt grunden til dette hus, hans hænder skal også fuldende det... De, der lod hånt om de ringe begyndelsers dag, skal glæde sig." (Zakarias 4:9-10)

Zakarias så dette restaurerede tempel tiltrække ikke kun jødiske pilgrimme, men også mange gudfrygtige ikke-jøder. Ja, han forudså en dag hvor alle nationerne hvert år ville komme op til Jerusalem "for at tilbede kongen, herskarers Herre, og for at fejre løvhyttefesten". (Zakarias 14:16) Dette profetiske syn er det, der inspirerede de pionerer, der i 1980 lancerede den første offentlige kristne fejring af løvhyttefesten for ikke-jødiske troende, som hurtigt voksede til den største årlige turistbegivenhed i Israel.

Zakarias, kapitel 8, uddyber dette profetiske syn på en markant måde. Passagen gør det først klart, at Gud er "nidkær for Zion ... med

stor iver" – hvilket betyder byen Jerusalem og templet (Zakarias 8:1). Han sværger at bringe det jødiske folk tilbage for at bo sikkert i byen (v. 7-8). Herren lover også fremgang og velsignelse, for "sådan har jeg sat mig for at gøre vel mod Jerusalem og Judas hus." (v. 15)

Lige så bemærkelsesværdigt forudså Zakarias at skarer af ikke-jøder også ville drage op til Jerusalem for at tilbede Herren. Folk fra en by ville opfordre med: "Kom, lad os gå hen for at bede Herren om nåde og søge Hæskarers Herre... Så skal mange folkeslag og talrige folk komme for at søge Hæskarers Herre i Jerusalem og bede Herren om nåde. Dette siger Hæskarers Herre: I de dage skal ti mænd fra alverdens folk gribe fat i en judæers kappeflig og sige: Vi vil følges med jer, for vi har hørt, at Gud er med jer." (Zakarias 8:20-23)

Pilgrimme vifter med deres nationale flag som en repræsentation af nationerne.

Dette er en ekstraordinær vision, som gik imod de fremherskende omstændigheder på den tid. Kun en lille jødisk rest var vendt tilbage til en by og et tempel i ruiner, og opgaven med at genopbygge dem virkede monumental, endsige at gøre dem til noget mere storslået end før. Men Herrens ord forsikrede, at templet virkelig ville blive genopbygget, og det ville have endnu mere herlighed end Salomons tempel. Det spredte jødiske folk ville også blive samlet igen og fuldstændig genopbygge deres nation til et blomstrende og fredeligt kongerige. Desuden ville hedningerne også blive draget som aldrig før til Jerusalem for at tage på valfart sammen med jøderne og for at tilbede Herren ved Israels højtid.

Dette var sket i mindre omfang i Salomons tempels tid, men Zakarias så det udbrede sig til alle folkeslag, med en retfærdig rest på mindst "ti fra alle nationernes sprog", der greb fat i jøderne og drog op til Jerusalem for at tilbede og tjene deres Gud.

Dette er et utroligt profetisk syn, ikke kun fra Zakarias' tids perspektiv, men også fra det bredere frelseshistoriske perspektiv. Sandheden er, at Gud engang havde overladt hedningerne til at tilbede andre guder og bevaret kun Israel som sin egen arv.

I.

BABELSTÅRNET

Den jødiske opfattelse af en minyan på mindst ti retfærdige mænd, der skulle bede fælles bøn, stammer fra 1. Mosebog 19, hvor Abraham bønfalet Herren om at skåne Sodoma fra ødelæggelse, selv om han kun kunne finde ti retfærdige mænd dér. Men vi må gå tilbage til 1. Mosebog 11 og Babelstårnet for at begynde at forstå den åndelige rejse og skæbne for de hedenske nationer som helhed.

Det fremgår tydeligt af historien, at Babels bygherrer blev ekstremt stolte og forenede i deres beslutning om at bygge en by og skabe sig et navn. Alligevel har andre folkeslag og generationer været lige så arrogante over for Gud. Hvad var det ved deres beslutning, der gjorde Herren så vred, at han kom ned for at forvirre deres sprog og sprede dem? Det var, fordi de nægtede at følge hans befaling til Noa og hans familie om at »være frugtbare og mangfoldige og fylde jorden.« (1 Mosebog 9:1) Ja, bygmestrene i Babel gik i gang med at bygge en by, "for at vi ikke skal spredes ud over hele jorden". (1 Mosebog 11:4)

Senere får vi at vide af Moses, at der skete noget endnu mere betydningsfuldt i dette øjeblik. "Da den Højeste fordelte folkene, da

Flag fra alle lande vejres ved nationernes parade under Løvhyttefesten 2018

han skilte menneskene fra hinanden, fastsatte han folkenes områder efter tallet på gudssønnerne. Herrens del blev hans folk, Jakob blev hans arvelod." (5 Mosebog 32:8-9)

Her siger det originale hebraiske sprog, der er bevaret i Septuaginta, en gammel græsk oversættelse af Det Gamle Testamente, faktisk, at Gud delte nationerne efter bnei Elohim, eller "Gudssønner" – hvilket betyder visse englevæsener, der sidder i det himmelske råd (se f.eks. Job 1:6 og 2:1; Salme 82:1).

Femte Mosebog kapitel 4 kaster yderligere lys over Guds dom i Babel. Her advarede Moses sit folk mod at tilbede falske guder som de hedenske nationer, idet han sagde: "Og løft ikke dit blik mod himlen, så du ser solen, månen og stjernerne, hele himlens hær, og lader dig forlede til at tilbede og dyrke dem. Dem har Herren din Gud fordelt mellem alle folkeslag under himlen; men jer tog Herren og førte ud af jern-smelteovnen, af Egypten, for at I skulle være hans ejendomsfolk, som I er i dag." (5 Mosebog 4:19-20)

Ifølge kendte bibelforskere som Michael Heiser og Gerald McDermott taler disse passager om Babelstårnet, om at Gud faktisk gjorde nationerne arveløse. Hver nation, der opstod fra Noas halvfjerds sønner, blev tildelt en gud eller et englevæsen, der ville blive et åndeligt fyrstedømme eller magt over dem – et unikt aspekt af bibelsk kosmologi, der bekræftes i Det Nye Testamente (se f.eks. Romerne 8:38; Efeserne 6:12; Kolossenserne 1:16). I mellemtiden beholdt Gud Israel som sin egen særlige arv, for "Herrens del blev hans folk, Jakob blev hans arvelod" (5 Mosebog 32:9) De skulle være »en særlig skat for mig frem for alle mennesker.« (2 Mosebog 19:5; Femte Mosebog 7:6; Salme 135:4) Og ærkeenglen Mikael blev udpeget som deres vogter (Daniel 12:1; Judas 1:9).

Ikke længe efter Babel kaldte Gud Israel til eksistens gennem Abrahams kaldelse og gav dem den særlige opgave at bringe frelse til hele verden. Denne kaldelse var indeholdt i det guddommelige løfte om, at »i jer skal alle jordens slægter velsignes.« (1 Mosebog 12:3) Apostlen Paulus beskriver senere dette som den første forkyndelse af evangeliet (Galaterne 3:8).

Hvor forunderlig er dog Guds frelsesplan! Han fornægtede nationerne ved Babel, men besluttede allerede, før verden blev skabt, at han – gennem Israel – ville forløse en retfærdig rest fra alle nationer, tungemål og stammer på jorden (Åbenbaringen 5:9).

Zakarias fremlagde også denne plan, selv i en tid med mange forhindringer og frustrationer for Israel, da han sagde, at Gud en dag ville drage mindst ti mænd til sig – det vil sige en retfærdig rest – fra alle nationernes sprog. Denne rest ville gribe fat i en jøde og tage på pilgrimsrejse til Jerusalem, fordi de ved, at det er her, Gud åbenbarer sit navn, hvor han kan findes i bøn og tilbedelse, og hvor den lovede forløsning fandt sted på korset! Hvor er Guds nåde forbløffende! Som ikke-jøder var vi "fremmede, udelukkede for borgerret i Israel ... uden håb og uden Gud i verden. Men nu er I, som engang var langt borte, kommet nær pga. Kristi blod." (Efeserne 2:12-13)

Tag venligst passagen fra Zakarias 8:23 som din profetiske invitation til at komme til Jerusalem til dette års løvhyttefest. Fortæl andre, at de skal slutte sig til dig og drage op til Zion for at søge Herren og bede i denne by. Sørg for, at der er en retfærdig rest af mindst ti kristne pilgrimme, der repræsenterer din nation ved dette års fest. 🌍

I. Pieter Bruegel den Ældre, Babelstårnet (Wikipedia)

5-10 Oktober 2025

LØVHYTTTEFEST 2025 – NU TIL EN VANVITTIG LAV PRIS

Oplev 6 intense dage i Israel med tur til Negev ørkenen, Jerusalem og rig mulighed for at være til velsignelse for dette folk. Rejs fra enten Billund eller København med rejseleder (pris inkluderer ikke flybillet).

REJS SELV ELLER MED OS:

Du skal skaffe din egen billet, men rejser du med os, sørger vi for transport til og fra lufthavn i Israel.

Billund

BLL -> TLV søn. 5. okt.

9 t. 00 min. • 1 stop i München

Afgang Billund: **06:00**

Ankomst Tel Aviv: **16:00**

TLV -> BLL fre. 10. okt.

7 t. 10 min. • 1 stop i München

Afgang Tel Aviv: **17:05**

Ankomst Billund: **23:15**

Billetter fra Billund: forvent **3600,-**

Rejs sammen med Christina E. Leinum

København

CPH -> TLV søn. 5. okt.

6 t. 35 min. • 1 stop i Wien

Afgang København: **07:00**

Ankomst Tel Aviv: **14:34**

TLV -> CPH fre. 10. okt.

7 t. 10 min. • 1 stop i München

Afgang Tel Aviv: **17:05**

Ankomst København: **23:30**

Billetter fra København: forvent **3800,-**

Rejs sammen med Nick Hansen

5600,-

Indholdspakke i Israel, hotel
og lufthavnsshuttle

HOTEL

YMCA Three Arches Hotel.

- 26 King David Street, Jerusalem, 91002

Fantastisk beliggenhed tæt på Jaffa Gate og den gamle bydel

Opholdet inkluderer morgenmad

Du kan vælge hvem du gerne vil bo sammen med i tilmelding.

Ønsker du eneværelse, skal du forvente et merpris på kr 1700,-

TI FRA HVER NATION

PROGRAM

Søndag – ankomst til Jerusalem

Mandag – tur til Negev-ørkenen - unik be-
duin-oplevelse i KFAR HANOKDIM og åbnings-
show

Tirsdag – besøg i Gravhaven til særlig guds-
tjeneste og festaften i Jerusalem International
Convention Center (ICC)

Onsdag – Celebration og Nationernes Parade
inklusive fællesskab med israelske delegerede

Torsdag – morgensessions i ICC og Jerusalem
march

Fredag – morgensessions i ICC eller byvan-
dring samt hjemrejse

TILMELDING
icej.dk/rejse-2025

ICEJ LEVERER GAVEPAKKER TIL EVAKUERET ISRAELSK SAMFUND

AF NATIVIA SAMUELSEN

Et ICEJ-team besøgte for nylig det fordrevne jødiske samfund i kibbutz Ein HaShlosa for at levere særlige gavepakker, mens de langsomt kommer på fode efter 7. oktober.

For to år siden udspillede en mirakuløs begivenhed sig ved Ein HaShlosa under invasionen den 7. oktober. Kibbutzen, der ligger lige ved siden af Gaza, var særligt udsat, da 75 Hamas-terrorister krydsede de omkringliggende marker for at infiltrere samfundet.

"Men terroristerne blev mere synlige, fordi kornet lige var blevet høstet et par dage før," forklarede vores vært, kibbutzbestyrelsesmedlem Shiri Aviv. "En militærhelikopter så dem og neutraliserede dem, hvilket forhindrede yderligere bagholdsangreb. Hvis disse terrorister var nået ind i kibbutzen, ville det meste af samfundet ikke være her i dag."

Alligevel blev fire mennesker fra kibbutzen myrdet, og 16 huse blev brændt. Nogle hjem var fyldt med kugler, mens andre blev plyndret eller beskadiget af raketbeskydning i løbet af de følgende dage.

Efter at have tilbragt flere måneder som evakuerede på hoteller i Eilat, blev beboerne flyttet til Netivot i efteråret 2024, hvor de må opholde sig, indtil de sammen kan flytte tilbage til Ein HaShlosa.

Under en nylig rejse til Netivot leverede en delegation fra den kristne ambassade 130 gavepakker til de evakuerede familier.

"Disse gaver er et forsøg på at vise kærlighed, og lade folk vide, at de bliver husket i disse tider," fortalte Nicole Yoder, ICEJ's vicepræsident for AID & Aliyah. "Hver gave er en velsignelse som lader dem vide, at de ikke er alene."

I løbet af det seneste år har ICEJ leveret gavepakker til over 1.463 familier fra evakuerede samfund nær Gaza, herunder Nir Oz, Re'im, Be'eri, Kfar Azza, Nachal Oz, Nativ HaAsera

og Ein HaShlosa, alt sammen på grund af de kristnes generøsitet i Singapore.

Mens Shiri Aviv var i Netivot, erfarede hun, at 92 % af beboerne var i denne midlertidige indkvartering.

"Kibbutz-samfundet er stærkt, og at bo sammen genopretter en lille følelse af normalitet på trods af overgangen fra et landligt miljø til en større by," fortalte Shiri.

Gennem fællesskabet har de sammen genetableret deres rutiner og skabt gruppe- og individuelle terapiaktiviteter for derved at komme sig over de traumer, de oplevede. At bruge kunst som terapiform er blevet så populært, at kibbutzen vil åbne et terapeutisk kunsthøj, når de vender hjem.

Efterhånden som tiden for at vende tilbage til kibbutzen nærmer sig, er der opstået nye udfordringer. Mange familier har vænnet sig til følelsen af sikkerhed og bekvemmelighederne ved bylivet i Netivot. Kibbutzbestyrelsen arbejder sammen med regeringen aktivt på at støtte flytningen tilbage i de kommende måneder.

"Der er mange nødvendigheder, der skal klares, som at sætte flere gadelygter op," sagde Shiri. "Først tror man måske, at det ikke haster, men siden den 7. oktober er mange børn bange for mørket og går derfor ikke ud om natten. Så det er en vigtig prioritet at imødekomme disse behov."

Efter at gaverne var blevet uddelt, sendte kibbutzmedlemmer os rørende breve.

"I Prædikerens Bog står der, at et godt navn er bedre end olie af høj kvalitet... men takket være vores venner har vi nu begge dele," skrev Adi.

Shiris egen overlevelseshistorie den 7. oktober er ekstraordinær. I 36 pinefulde timer gemte hun

Jannie Tolhoek fra ICEJ Aid udleverer gavepakker til evakuerede familier, der bor i Netivot.

sig sammen med sine børn, mens terrorister strejfedes rundt uden for hendes hjem. Så, ved et mirakel, forsvandt terroristerne pludselig. Da redningen endelig kom, stoppede hun ikke op for at sørge eller kollapse. Hun vaskede simpelthen sit ansigt og påbegyndte arbejdet med at lede samfundets støtteindsats og brugte sin styrke til at bringe håb og helbredelse til samfundet.

"På vegne af medlemmerne af Kibbutz Ein HaShlosa vil jeg gerne udtrykke vores dybeste taknemmelighed for de vidunderlige gavepakker, I personligt leverede til vores beboere," skrev samfundsassistent Yael Sherby-Hurwitz senere til den kristne ambassade. "De har oplevet så mange traumer. Men jeres venlighed og generøsitet har bragt varme og trøst, og vi er virkelig rørt over jeres støtte. En gestus som jeres minder os om, at vi er omgivet af medfølelse og solidaritet. Jeres generøsitet har virkelig gjort en forskel."

ICEJ er forpligtet til at hjælpe flere israelere i nød i disse udfordrende tider. Støt venligst vores arbejde i dag. 🌍

Nicole Yoder præsenterer gaverne i Netivot.

**Donér i dag til vores
'Israel i Krise'-fond på:
icej.dk/doner**

HJÆLP ICEJ MED GENOPBYGNING AF ISRAELSKE SAMFUND NÆR GAZA

AF DAVID PARSONS, ICEJ
SENIOR VICE PRESIDENT

Med IDF's pres på Hamas-styrkerne inde i Gaza, er de ødelagte israelske samfund i det vestlige Negev langsomt begyndt at vende hjem og planlægge fremtiden. Mange af disse familier oplevede traumatiske begivenheder i deres eget hjem, og disse skræmmende minder vil ikke være lette at overvinde. En nøgle til denne genopbygningsproces vil være at tilbyde en bred vifte af samfundsnyttige aktiviteter og services, der vil gøre det mere attraktivt atter at bo i deres landsbyer. Hvert samfund bliver nødt til at finde de ressourcer, der er nødvendige for at restaurere deres offentlige bygninger, som er så centrale for deres fælles liv sammen.

Den kristne ambassade støtter disse bestræbelser ved at finansiere en række store genopbygningsprojekter, der vil hjælpe disse samfund med at komme sig over traumerne fra massakrerne den 7. oktober og genoprette deres liv.

I løbet af de sidste 15 år har ICEJ allerede hjulpet mange af disse landsbysamfund med mobile beskyttelsesrum, brandslukningsudstyr og anden nødhjælp. Så de kender os godt og beder nu om vores hjælp endnu en gang til at imødekomme deres seneste presserende behov.

ICEJ har reageret ved at sponsorere seks store genopbygnings- og renoveringsprojekter i Gazas grænseregion, der vil støtte evakuerede familiers tilbagevenden til deres hjem og lokalsamfund. Dette omfatter:

Gennemgang af planerne
for landbrugsteknologiskolen
i Sde Nitzan.

National leder Nick Hansen og
international talsperson Christina
E. Leinum lægger fundament til
ungdomscenter i Be'eri

- Omdannelse af en beskadiget børnehave til et traumebehandlingscenter for børn i Kfar Aza.
- At omdanne en forladt bygning til et innovativt musikterapicenter i Kfar Aza.
- Fuldstændig genopbygning af et ødelagt ungdomsaktivitetscenter i Kibbutz Be'eri.
- Renovering af et plejehjem til et ældrepleje- og aktivitetscenter i Kibbutz Be'eri.
- Restaurering og udvidelse af et dyreteraphjørne i Kibbutz Urim, og
- Bygning af et nyt drivhusklasseværelse på en landbrugsteknologisk skole i Sde Nitzan.

De betydelige midler, der er nødvendige for disse projekter, er kommet ind fra kristne over hele verden, men vi har stadig et stykke vej igen. Jo hurtigere vi dækker disse omkostninger, jo hurtigere kan vi komme videre med andre store genopbygningsprojekter i andre nærliggende landbrugssamfund, der også blev hårdt ramt af terrorinvasionen.

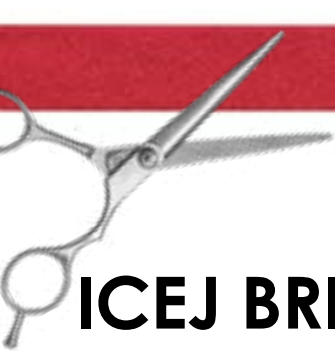
Dette er en helt unik mulighed for at vise kristen kærlighed. Vi har aldrig haft så mange store byggeprojekter i gang på én gang. Men vi har brug for din hjælp! Vær med til at hjælpe disse israelske samfund, i takt med at de vender tilbage og påbegynder genopbygning med håb for fremtiden.

ICEJ vil hjælpe med at renovere
dyreafdelingen på Urim's
dyreterapigård.

Profeten Esajas forudså faktisk en tid, hvor gudfrygtige ikke-jøder ville blive involveret i sådanne bestræbelser, idet han sagde: "Fremmedes sønner skal bygge dine mure" (Esajas 60:10). 🌍

Gør en forskel i dag!
Donér på: icej.dk/doner

ICEJ BRINGER GLÆDE TIL BEBOERNE I HAIFA HOME

AF YUDIT SETZ

Vi er glade for at kunne bringe dig en opdatering fra ICEJ's særlige hjem for Holocaust-overlevende i Haifa. Foråret er kommet, og her er det seneste.

ÅBNING AF SKØNHEDSHJØRNET

Takket være den generøse støtte fra ICEJ-Østrig har de Holocaust-overlevende, der bor i vores hjem i Haifa, nu en smukt renoveret skønhedssalon - et særligt sted, hvor både mænd og kvinder kan slappe af, forfriske sig og nyde lidt ekstra pleje. På kort tid har 15 beboere allerede sat sig i stolen, fået ordnet hår eller negle og gået smilende derfra!

Transformationen af rummet har været bemærkelsesværdig. Det, der engang bare var et enkelt værelse, er nu varmt og indbydende med nymalede vægge i bløde, beroligende farver. Lys ny belysning fylder rummet, spejle beklæder væggene, og komfortable salonstole inviterer beboerne til at læne sig tilbage og nyde oplevelsen. Hver detalje, fra pleje-redskaber til de nøje udvalgte neglelakfarver, blev fundet med kærlighed og omhu.

Indvielsen var fyldt med spænding, samtale og masser af latter. To af vores kære beboere havde æren af at klippe det røde bånd. Da de

To beboere klipper båndet for at åbne den nye skønhedssalon.

trådte indenfor, udforskede de og de andre kvinder i Haifa-hjemmet hvert hjørne og beundrede forvandlingen med store øjne og store smil. Rummet var ikke bare nyt, det føltes som en gave, et sted, hvor de kunne føle sig smukke og passet på.

For mange af vores beboere har livet været fyldt med modgang og tab, men denne salon tilbyder noget enkelt, men kraftfuldt: chancen for at føle sig forfrisket, værdsat og opløftet. En frisk frisure, eller en pæn manicure eller pedicure, kan virke lille, men for dem betyder det at blive set, blive passet på og en påmindelse om, at de betyder noget. En beboer udtrykte hjerteligt efter at have set sig omkring: "Det er så fantastisk her. Tak til jer alle for at gøre en indsats."

For at gøre denne oplevelse endnu mere speciel, har vi budt en dygtig frisør og en neglespecialist velkommen til hjemmet. De arbejder med samme hjerte, som vi har for beboerne, og de har allerede gjort en smuk forskel gennem samtaler og blid opmuntring til hver person, der sidder i deres stol.

Denne salon er et rum, hvor vores beboere kan føle sig godt tilpas, hvor de kan tage en dyb indånding og nyde et øjeblik bare for sig selv. Bekvemmeligheden ved at have en salon på stedet sparer beboerne for at skulle tage en taxa til deres frisør eller hen for at få ordnet deres negle. Det er en lille, men meningsfuld måde at vise dem, at de er elsket og værdsat. Vi er dybt taknemmelige over for ICEJ-Østrig og over for alle dem, der har gjort dette muligt. På grund af dig har vores beboere endnu en grund til at smile, og deres glæde rører os alle.

ÆRE VORES PLEJERE

Når vores beboere har brug for hjælp 24/7, har mange en udenlandsk plejer, der bor hos dem. Vores fællesskab på Haifa Home omfatter ikke kun 50 Holocaust-overlevende, men også en dedikeret gruppe på 18 omsorgspersoner. Disse plejere kommer fra forskellige lande for at imødekomme de forskellige sprog, der tales

af vores beboere. De kommer fra Ukraine, Indien, Usbekistan, Sri Lanka, Moldova og Filippinerne.

Mange omsorgspersoner kommer fra udfordrende økonomiske baggrunde og efterlader ofte deres egne familier i jagten på bedre muligheder for deres børn. Deres arbejde er krævende, da pleje af ældre overlevende kræver tålmodighed, styrke og dyb medfølelse. På trods af disse udfordringer udfører de deres opgaver med bemærkelsesværdig dedikation. Langt hjemmefra og ofte med følelsen af at være isolerede, bærer de ikke kun vægten af deres daglige ansvar, men også bekymringerne for deres kære derhjemme.

De deler ofte deres historier om vanskeligheder med beboerne eller med deres familie derhjemme, men de fortsætter med at yde deres bedste, dag og nat.

Uddeling af englekager til plejere på Haifa Hjemmet.

«
Den første kunde i skønhedssalonen
får en frisk frisure

Reah fra Filippinerne delte for nylig sit hjerte og sagde: "Når vi er i stand til at fortælle jer om vores problemer, og I hjælper os med at finde løsninger, lindrer det så meget af den stress, vi bærer på."

Vi ønskede at ære dem med en særlig begivenhed, der er arrangeret kun for dem!

Historien fra Første Mosebog 16 virkede så passende. Den fortæller historien om Hagar, der stak af, da Sarah behandlede hende dårligt. På vej til Egypten fandt Herrens engel hende ved en kilde og talte til hende. "Så kaldte hun Herrens navn, som talte til hende: 'Du er den Gud, der ser'..." (1 Mosebog 16:13).

Det budskab, vi ønskede at formidle, er, at vi ser dem, og Gud ser dem også.

For at vise disse omsorgspersoner, hvor meget de er værdsat, bagte et af vores teammedlemmer engleformede småkager med gyldne hjerter og gav dem til hver omsorgsperson. Det var en lille gestus, men den havde en dyb betydning. Mange tårer flød, da de indså, at deres ofre, kampe og kærlighed til beboerne virkelig blev anerkendt og værdsat.

"Mange tak for den vidunderlige overraskelse og påskønnelsen af vores hårde arbejde

og dedikation. Det var en uforglemmelig overraskelse," sagde en plejer.

Omsorg for dem, der hjælper med at opfylde disse overlevendes unikke behov, forbedrer kun vores niveau af omsorg for beboerne på Haifa Home. Disse omsorgspersoner giver alt hver eneste dag, og vi er taknemmelige for muligheden for at minde dem om, at de bliver set.

FEJRER LIVET

Miriam blev født i Polen og boede i ghettoer og koncentrationslejre fra september 1939 til hun endte i dødslejren Auschwitz, hvorfra hun blev befriet ved krigens slutning i 1945. For nylig fejrede vi hendes 103-års fødselsdag. Selvom det bliver sværere og sværere for Miriam at kommunikere med ord, undlader kærlighedens sprog aldrig at få et smil frem på hendes læber.

ALDRIG FOR GAMMEL TIL AT LÆRE

Hvor spændende det er at se 15 beboere, alle 80+ år gamle, studere hebraisk i vores "ulpan" sprogklasser. At studere i en fremskreden alder har flere fordele end blot at lære et nyt sprog. Det holder vores hjerne aktiv, som mobilitet i vores krop, og afværger dermed Alzheimers og andre mentale skrøbeligheder, der følger med aldring. Der er forskellige klasser for forskellige niveauer af hebraisk, og nogle har studeret i mere end et år.

"Jeg var i stand til at gøre mig forståelig på hospitalet i dag på hebraisk," fortalte en beboer stolt. Andre kan bestille ting på hebraisk eller svare på enkle spørgsmål, de bliver stillet. Det giver dem en følelse af at høre til her og være en del af det jødiske hjemland på en dybere måde. En anden måde at uddybe disse nylige immigranternes forbindelse til Israel er ved at undervise dem i de bibelske fester. De fleste jøder fra det tidligere Sovjetunionen ved meget lidt om deres jødiske arv, og det er derfor, at det er af stor interesse for dem at lære om deres egen historie gennem de fester, vi fejrer.

Da der blev undervist om Pesach og udvandringen fra Egypten, sagde en beboer: "Åh, nu forstår jeg, hvorfor vi spiser matzah på Pesach." Jødiske traditioner fik pludselig dybere mening og forståelse for dem.

Gennem kurserne er vores beboere på Haifa Home blevet meget mere forbundet med hinanden, og nye venskaber har udviklet sig. Fødselsdage fejres også sammen med kager og drikkevarer i slutningen af lektionerne. Læreren, Maria, giver også private hebraiske lektioner derhjemme til to hjemmeboende fra Ukraine. "Jeg venter spændt på hebraiskundervisningen, som jeg får to gange om ugen," sagde Alla.

Alla får en lektion i hebraisk af Maria i hendes hjem.

At sidde i en kørestol derhjemme og skulle håndtere traumatet ved at forlade alt i Ukraine har fået Alla til at føle sig nedtrykt og deprimeret. At modtage hebraisk og kunstundervisning i sin egen lejlighed har givet hende et nyt ønske om at leve, og et smil kan ofte ses på hendes ansigt nu.

TIL MINDE OM YAACOV GROSSMAN

Vores kære beboer Yaacov døde uventet i marts. Vi havde danset til Purim-festen blot et par dage før, og han havde det godt.

Yaacov var elsket af alle. Hver dag gik han til synagogen i nabolaget, hvor han tilbragte hele formiddagen med at studere. Han vendte tilbage til frokost og spiste med os, før han tog hjem for at hvile sig. Yaacov var 89 år, da han døde. Han er meget savnet af Haifa Home-familien såvel som sin egen familie.

STØT HAIFA HOME!
www.icej.dk/doner

«
Fødselsdagsfest efter en
hebraisk lektion

